

ชื่อโครงการ   ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ ศิษยานักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต
สารสนเทศเพชรบุรี
ชื่อผู้เขียน   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวัน
หน่วยงานที่สังกัด   คณะวิทยาการจัดการ
แหล่งทุนอุดหนุนการวิจัย   กองทุนพัฒนาวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีและ
งานวิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีที่เสร็จ   2557

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี (2) ความสัมพันธ์
ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ การรับรู้การ
สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย เชาว์นอารมณ์และเชาว์นทางจิต (3)
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์

การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณรูปแบบการสำรวจที่มีแบบประเมินที่ผ่าน
การตรวจสอบคุณภาพว่า มีความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้เป็นเครื่องมือในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นหลายชั้น จากประชากรคือ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ปี
การศึกษา 2556 ผู้วิจัยกำหนดขนาดของตัวอย่างตามตารางการคำนวณของ Yamane
ซึ่งกำหนดขนาดของตัวอย่างสูงสุดไม่น้อยกว่า 400 คน ณ ค่าความคลาดเคลื่อน 5% ที่
ระดับความเชื่อมั่น 95% ผู้วิจัยเก็บตัวอย่างเพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและการ
วิเคราะห์ข้อมูล ตัวอย่างของการวิจัยนี้ จำนวน 525 คน สำหรับการวิเคราะห์เชิง
พรรณนาคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์
เชิงอนุมานคือ การทดสอบค่าที ความแปรปรวนทางเดียว ความแปรปรวนสองทาง

วิธีการทดสอบรายคู่ของเซฟเฟ่ ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุ
แบบมีขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
ศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .47 ส่วนการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิด
สร้างสรรค์ของบุคคลโดยพิจารณาจำแนกตามคณะวิชา พบว่า นักศึกษาคณะวิทยาการ
จัดการ มีค่าเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร
เท่ากับ 0.17 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสารเท่ากับ 0.14 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล โดย
พิจารณาจำแนกตามคุณสมบัติส่วนบุคคล พบว่า อายุ ชั้นปีและผลการศึกษาแตกต่างกัน
มีความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเพศ พบว่า นักศึกษาชายมีความคิด
สร้างสรรค์สูงกว่านักศึกษาหญิงเท่ากับ .11 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
ระดับปานกลางเชิงแปรผันตามกับประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ การรับรู้
การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย เซวาน์อารมณ์(EQ) และเซวาน์ทาง
จิต(SQ) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ .576, .255, .378 และ .553 ตามลำดับ

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ คือ เซวาน์
ทางจิต(SQ)โดยรวมและเซวาน์อารมณ์(EQ)โดยรวม สามารถอธิบายความผันแปรหรือมี
อำนาจพยากรณ์หรือมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ ถึงร้อยละ
25.3 หรือมีค่า R^2 เท่ากับ .253 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล คือ ประสิทธิภาพ
ภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ เซวาน์ทางจิต(SQ)โดยรวมและเซวาน์อารมณ์(EQ)โดยรวม
สามารถอธิบายความผันแปรหรือมีอำนาจพยากรณ์หรือมีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์

ของบุคคล ได้ถึงร้อยละ 47.7 หรือมีค่า R^2 เท่ากับ .477 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ: ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์
การรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย
เชาวน์ทางจิต (SQ) เชาวน์อารมณ์ (EQ)

Research Title	Factors Influencing Individual Creativity: A Study of Undergraduate Students, Silpakorn University, Phetchaburi IT Campus.
Researcher	Asst. Prof. Chalermchai Kittisaknawin, Ph.D.
Office	Faculty of Management Science.
Research Grants	ICT Campus's Fund for Research and Development (2012), Silpakorn University.
Year	2014.

ABSTRACT

The purposes of this research were to : (1) study the creativity of the undergraduate students, Silpakorn University, Phetchaburi IT Campus, (2) study the relationship of the individual creativity, creative self-efficacy, perceived university support for creativity, Emotional Quotient- EQ), and Spiritual Quotient- SQ, and (3) study the factors influencing the creative self-efficacy and individual creativity.

This research employed a Quantitative Research considered as the survey model which was examined its quality through the validity and reliability as the instrument for data collection. The samples group was selected by using the multi-stages stratified sampling technique. The population was the undergraduate students, Silpakorn University, Phetchaburi IT Campus, Academic Year 2013. The researcher determined the size of sample group according to the Yamane's calculation Table determined the maximum size of the sample group for not less than

400 persons at the error value of 5%, and the reliability of 95%. The researcher extended the samples for 525 persons more to increase the benefits of research and data analysis. The descriptive analysis included Frequency, Percentage, Mean, and Standard Deviation. The analysis by Inferential Statistics included *t* test, One-way ANOVA, Two-way ANOVA, A paired-test by Scheffe's method, Pearson's correlation, and stepwise multiple regression analysis.

The research results revealed as follows:

1. The individual creativity of the undergraduate students, Silpakorn University, Phetchaburi IT Campus was at a moderate level, the Mean was 3.63, and the standard deviation was .47. Regarding to the difference comparison of the individual creativity categorized by the Faculty, it was found that the Faculty of Management Science's students had the mean of creativity higher than the mean of Faculty of Animal Science and Agricultural Technology's students for 0.17 by statistical significance at .01 level, and the Faculty of Information and Communication Technology's students for 0.14 by statistical significance at .05 level.

With respect to the difference comparison of the individual creativity categorized by the individual qualification, it was found that age, class, and academic results were different and not different for the individual creativity. Regarding to gender factor, it was found that the male students had the creativity higher than the female students for .11 by statistical significance at .05 level.

2. The individual creativity of the undergraduate students, Silpakorn University, Phetchaburi IT Campus had the relationship by statistical significance at .001 level, a moderate level as creative self-efficacy, perceived university support for creativity, Emotional Quotient (EQ), and Spiritual Quotient (SQ) had the correlation coefficient (r_{xy}) equal to .576, .255, .378, and .553, respectively.

3. The factors influencing the creative self-efficacy including total Spiritual Quotient (SQ) and total Emotional Quotient (EQ) could describe the variance or had the predictive power or affected the creative self-efficacy for 25.3%, or had R^2 value equal to .253 by statistical significance at .001 level.

4. The factors influencing the individual creativity included the creative self-efficacy, total Spiritual Quotient (SQ), and total Emotional Quotient (EQ) could describe the variance or had the predictive power or had the influence towards the individual creativity for 47.7%, or R^2 equal to .477 by statistical significance at .001 level.

Key words: individual creativity, creative self-efficacy,
perceived university support for creativity,
Spiritual Quotient (SQ), Emotional Quotient (EQ)